

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jakuba Camrdy a soudců Mgr. Ondřeje Mrákoty a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně: **JUDr. J. H.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2016, č. j. 8 A 186/2016 - 41, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) podala u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) dne 23. 10. 2016 žalobu, kterou městský soud usnesením ze dne 23. 11. 2016, č. j. 8 A 186/2016 - 33, odmítl, neboť podle jeho názoru nebyla žalobou napadená písemnost (dopis předsedy České advokátní komory ze dne 14. 9. 2016, č. j. 01 – 0275/16/VYH/fa, kterým bylo stěžovatelce sděleno, že pravomocným rozhodnutím kárné komise České advokátní komory byla vyškrtuta ze seznamu advokátů) rozhodnutím, proti kterému lze brojit žalobou podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Dne 28. 11. 2016 podala stěžovatelka u městského soudu žádost o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 20. 12. 2016, č. j. 8 A 186/2016 - 41, městský soud žádost stěžovatelky zamítl.

Proti poslední zmíněnému usnesení městského soudu podala stěžovatelka kasační stížnost, ve které současně požádala o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že výkon rozhodnutí by pro ni znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká může vzniknout jiným osobám, a odkladný účinek není v rozporu s veřejným zájmem, neboť v dané věci se o veřejný zájem nejedná.

Žalovaná uvedla, že rozhodnutí o návrhu stěžovatelky na přiznání odkladného účinku nechává na úvaze Nejvyššího správního soudu.

Návrh na přiznání odkladného účinku je sice obecně spojen s poplatkovou povinností podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, nicméně rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, konstatoval, že stěžovatel má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé (o žalobě). Nejvyšší správní soud tedy netrval na zaplacení soudního

poplatku ani v nyní projednávané věci, neboť kasační stížnost stěžovatelky nesměruje proti konečnému rozhodnutí městského soudu o žalobě, nýbrž proti jeho rozhodnutí, kterým se řízení nekončí a jímž byla zamítnuta žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2016, č. j. 10 As 268/2016 – 17). Z týchž důvodů se poplatková povinnost v nyní posuzované věci nevztahuje ani na návrh na přiznání odkladného účinku.

Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom se užije přiměřeně § 73 odst. 2 s. ř. s., podle kterého lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

Je třeba zdůraznit, že stěžovatelka v nyní projednávané věci kasační stížností nenapadá usnesení městského soudu ze dne 23. 11. 2016, č. j. 8 A 186/2016 - 33, kterým byla její žaloba odmítnuta (řízení o kasační stížnosti proti usnesení o odmítnutí žaloby je vedeno u zdejšího soudu pod sp. zn 1 As 359/2016), ale výlučně usnesení ze dne 20. 12. 2016, č. j. 8 A 186/2016 - 41, jímž městský soud zamítl její žádost o osvobození od soudních poplatků. V této souvislosti ovšem stěžovatelka konkrétně netvrdí ani nedokládá, jakou újmu by pro ni mohly znamenat právní následky nyní napadeného usnesení. Pouhá citace § 73 odst. 2 s. ř. s., kterou stěžovatelka uvedla, sama o sobě nemůže obstát, neboť z ní není zřejmé, jak konkrétně by mělo být zasaženo do její právní sféry způsobem předpokládaným v § 73 odst. 2 s. ř. s. Podle názoru Nejvyššího správního soudu přitom ani z obsahu spisu nevyplývá možný vznik jakékoli újmy, která by stěžovatelce mohla vzniknout na základě napadeného usnesení o zamítnutí její žádosti o osvobození od soudních poplatků.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou v daném případě splněny; proto Nejvyšší správní soud dle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Tím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. února 2017

JUDr. Jakub Camrda
předseda senátu